

Προς
ΡΑΕ
Πειραιώς 132,
11854 Αθήνα
Υπόψη: κ. Προέδρου, Δρος Ν. Μπουλαξή

Θέμα: Δημόσια Διαβούλευση της ΡΑΕ για την έγκριση Συντελεστών Απωλειών του Διασυνδεδεμένου Δικτύου

ΑΡ. ΠΡΩΤ.:455
Αθήνα, 24.11.2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ο Ελληνικός Σύνδεσμος Ανεξάρτητων Εταιρειών Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΕΣΑΗ), ως θεσμικός εκπρόσωπος των μεγαλύτερων ιδιωτικών εταιρειών που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή και την προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας, αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στη μεθοδολογία καθορισμού των συντελεστών απωλειών στο Δίκτυο, καθώς αυτή έχει σημαντικές επιπτώσεις στη δραστηριότητα της προμήθειας ηλεκτρισμού στους τελικούς καταναλωτές.

Με την παρούσα διαβούλευση, και τη μελέτη του ΔΕΔΔΗΕ που τη συνοδεύει, γίνεται γνωστό ότι οι απώλειες στο Δίκτυο μέσης και χαμηλής τάσης –και ιδιαίτερα οι μη τεχνικές απώλειες, δηλαδή πρωτίστως οι ρευματοκλοπές- αυξήθηκαν εκ νέου το 2016. Η μελέτη αποτυπώνει ότι οι συνολικές απώλειες Δικτύου ανέρχονται στο 9,7%, ενώ ήταν στο 8,8% και το 8,1% το 2015 και 2014 αντίστοιχα. Όσον αφορά στις ρευματοκλοπές σημειώνεται μεγάλη άνοδος από το 2,9% το 2014 στο 4,2% το 2016.

Έχουμε υπογραμμίσει και στο πλαίσιο της αντίστοιχης διαβούλευσης το 2016 ότι ο Διαχειριστής Δικτύου έχει ως βασική αρμοδιότητα τη λειτουργία του Δικτύου υπό οικονομικούς όρους. Για το λόγο αυτό ο Διαχειριστής θα πρέπει να μεριμνά για την επίτευξη στόχων απόδοσης για τη δραστηριότητα της Διανομής όσον αφορά, στόχους τους οποίους θα θέτει η ΡΑΕ ως αρμόδιος ρυθμιστής και θα αναφέρονται μεταξύ άλλων και στις απώλειες. Κατά συνέπεια, οποιαδήποτε μεθοδολογία εκπονεί ο Διαχειριστής, και εγκρίνει η Αρχή σας, για την κάλυψη του κόστους απωλειών από τους συμμετέχοντες στην αγορά θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους στόχους απόδοσης του Διαχειριστή. Παράλληλα, βέβαια, αυτή η μεθοδολογία οφείλει να προβλέπει και κατάλληλα κίνητρα για τη μείωση των απωλειών σε αποδεκτά, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα, επίπεδα ιδιαίτερα όσον αφορά στο θέμα των μη τεχνικών απωλειών δηλ. των ρευματοκλοπών. Η απουσία τέτοιων στόχων και κινήτρων οδηγεί σε έξαρση φαινομένων όπως οι ρευματοκλοπές –σε επίπεδα που δεν

παρατηρούνται σε χώρες της ΕΕ- όπως ακριβώς αποτυπώνεται και στα ευρήματα της φετινής μελέτης του ΔΕΔΔΗΕ. Η μείωση του φαινομένου των ρευματοκλοπών περιλαμβάνεται σαφώς στις αρμοδιότητες του Διαχειριστή Δικτύου καθώς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, αρμοδιότητα του Διαχειριστή αποτελεί και η διασφάλιση σύνδεσης στο Δίκτυο Διανομής όσων το ζητούν σύμφωνα με τους ισχύοντες όρους. Κατά συνέπεια, θα πρέπει τη διαπίστωση του προβλήματος να διαδεχθεί η αποτελεσματική δράση, ώστε να μειωθεί το φαινόμενο και να μην συμβαίνει απλά μετακίνηση του κόστους των ρευματοκλοπών στους προμηθευτές και κατά συνέπεια στους καταναλωτές μέσω της απόλυτα ρυθμιζόμενης διαδικασίας του υπολογισμού των συντελεστών απωλειών και των συντελεστών προσαύξησης που αναπόδραστα και σε ρυθμιζόμενο ύψος επιβαρύνουν τη δραστηριότητα των προμηθευτών.

Όπως είχαμε προτείνει και στο πλαίσιο της περυσινής αντίστοιχης διαβούλευσης, θεωρούμε ότι ειδικά για τις μη τεχνικές απώλειες, θα πρέπει να αναπτυχθεί μεθοδολογία με βάση την οποία μέρος του κόστους των ρευματοκλοπών θα επιβαρύνει τον Διαχειριστή, ενώ παράλληλα θα προβλέπονται και θα εφαρμόζονται ποινές ικανές να λειτουργήσουν ως κίνητρο για το περιορισμό των ρευματοκλοπών. Ο περιορισμός αυτού του φαινομένου μπορεί να ενισχυθεί και μέσω ενός εκτεταμένου προγράμματος διασταύρωσης ιστορικών στοιχείων και επιτόπιων ελέγχων από τον Διαχειριστή του Δικτύου.

Σε σχέση με την κατανομή των ρευματοκλοπών μεταξύ του Πρωτεύοντος (ΜΤ) και Δευτερεύοντος Δικτύου (ΧΤ), παρόλο που η ανάλυση του ΔΕΔΔΗΕ επικαλείται τις αρχές της δίκαιης κατανομής της σχετικής επιβάρυνσης και της ίσης μεταχείρισης των καταναλωτών, καταλήγει σε πρόταση υιοθέτησης εναλλακτικών προσεγγίσεων που δεν συνάδουν με τις αρχές αυτές.

Αποτελεί βασική αρχή σχεδιασμού των κανόνων λειτουργίας ενεργειακών αγορών, οι χρεώσεις αποκλίσεων ή ανισοζυγίου/απωλειών να επιβαρύνουν τον συμμετέχοντα που τις προκαλεί ή τουλάχιστον τους συμμετέχοντες που δραστηριοποιούνται στα όρια του υποσυνόλου εντός του οποίου αυτές δημιουργούνται. Υπό αυτό το πρίσμα, εφόσον λόγω των τηλεμετρούμενων διατάξεων της ΜΤ και των τεχνικών χαρακτηριστικών των συνδέσεων είναι πρακτικά μηδενικές οι πιθανότητες να διενεργούνται ρευματοκλοπές από πελάτες ΜΤ, συμπεραίνουμε ότι αυτές διενεργούνται στο σύνολό τους στη ΧΤ, στην οποία και θα πρέπει να κατανεμηθούν. Αυτή ακριβώς η αρχή ακολουθούνταν έως το 2016 ενώ με την περυσινή απόφαση της ΡΑΕ προτιμήθηκε η αναλογική κατανομή σε ΜΤ και ΧΤ.

Πέρα όμως από την εναλλακτική που τελικά θα υιοθετήσει η Αρχή σας, γεγονός αποτελεί ότι ο καθορισμός και η κατανομή των απωλειών Δικτύου γίνεται με απόλυτα ρυθμιζόμενο τρόπο. Επιπλέον οι συντελεστές προσαύξησης δεν αποτελούν μέρος της προσφοράς των προμηθευτών στον ΗΕΠ, αλλά υπεισέρχονται αυτόματα από το λογισμικό στον αλγόριθμο επίλυσης του ΗΕΠ. Τα δύο αυτά δεδομένα οδηγούν στην ισχυρή, κατά τη γνώμη μας, απόδειξη ότι οι απώλειες Δικτύου θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στο ρυθμιζόμενο μέρος των τιμολογίων –όπως ακριβώς και το κόστος για τη χρήση του Συστήματος και του Δικτύου- και να μην αποτελούν πλέον μέρος του ανταγωνιστικού σκέλους.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, προκρίνουμε τα εξής:

1. Τη συμπερίληψη των απωλειών Δικτύου στις ρυθμιζόμενες χρεώσεις των τιμολογίων ηλεκτρισμού.
2. Τη θέσπιση ανώτατου ορίου μη τεχνικών απωλειών που θα επιμερίζονται στους καταναλωτές και καταλογισμό στον Διαχειριστή Δικτύου του κόστους του ποσοστού των μη τεχνικών απωλειών που υπερβαίνουν το ως άνω όριο, προκειμένου να αποτελέσει κίνητρο για τον αποτελεσματικό έλεγχο και τη περιστολή του φαινομένου των ρευματοκλοπών.
3. Την κατανομή του τμήματος των μη τεχνικών απωλειών έως το ως άνω όριο εξ ολοκλήρου στο Δευτερεύον Δίκτυο (ΧΤ).

Με εκτίμηση

Γιώργος Στάμτισης

Γενικός Διευθυντής